

2005. március 8., kedd

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal hazai joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

17. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A 8. cikket ...⁽¹⁾ kell alkalmazni.

18. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

⁽¹⁾ Négy évvel a hatálybalépés napját követően.

I. MELLÉKLET

KÉPZÉSI KÖVETELMÉNYEK

A. RÉSZ

LÉGIFORGALMI IRÁNYÍTÓK ELSŐ KÉPZÉSÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A *bevezető* képzés azt hivatott biztosítani, hogy a tanuló légiforgalmi irányító legalább az *Iránymutatás* a légiforgalmi irányítók képzése közös törzsanyagának tartalma és képzési *célkitűzései* című kiadványban meghatározott követelményeknek megfelelő szakismereteket sajátítsa el olyan szinten, hogy a légiforgalmi irányító képes legyen a *légi forgalom* biztonságos, gyors és hatékony irányítására. A 2. cikkben található utalás szerinti hozzáigazítást a műszaki vagy tudományos fejlődéshez a 14. cikk (2) bekezdésének a rendelkezéseiben előírt eljárással kell biztosítani.

Az első képzésnek a következő témaköröket kell tartalmaznia: légügyi jog, légiforgalmi irányítás, beleértve a polgári-katonai légiforgalmi irányítás közötti együttműködést is, meteorológia, navigáció, légi jármű-ismeret és a repülés alapelvei, beleértve a légiforgalmi irányító és a pilóta feladatai közötti eltérések ismeretét, az emberi tényezők, berendezések és rendszerek, szakmai környezet, szokatlan/vészhelyzeti körülmények, állagromlásos rendszerek, nyelvismeret, beleértve a rádiótelefon szaknyelv ismeretét.

Ezeknek a témaköröknek az oktatása olyan módon történik, hogy felkészítsék a jelöltet különféle légiforgalmi szolgáltatástípusok kezelésére és a biztonsági szempontok kihangsúlyozott fontosságára. A *bevezető* képzés elméleti és gyakorlati tanfolyamokat tartalmaz a szimulátoros képzést is beleértve, időtartamát a jóváhagyott *bevezető képzési tervben* rögzíteni kell. A megszerzett szakismereteknek biztosítaniuk kell, hogy a jelölt *képesnek* legyen tekinthető bonyolult és zsúfolt forgalmi helyzetek kezelésére, és elő kell *segíteniük* az átmenetet a szakszolgálati egység szintű képzésre. A *bevezető* képzésben elsajátított szakismereteket megfelelő vizsgáztatással kell kiértékelni.

2005. március 8., kedd

B. RÉSZ

LÉGIFORGALMI IRÁNYÍTÓK SZAKSZOLGÁLATI EGYSÉGSZINTŰ KÉPZÉSÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A szakszolgálati egységszintű képzési programoknak részletesen tartalmazniuk kell azokat az eljárásokat és határidőket, amelyek lehetővé teszik, hogy a légiforgalmi irányítói szakszolgálati engedély kérelmezője gyakorolhassa a szakszolgálati egység által lefedett helyi körzettel kapcsolatos eljárásokat munkahelyi betanító oktató felügyelete mellett. A jóváhagyott programnak tartalmaznia kell a szakismeret kiértékelő rendszer minden alkotóelemét, beleértve a munkabeosztást, a fejlődés értékelését és a vizsgáztatást a nemzeti felügyeleti hatóság tájékoztatásához használt eljárás ismertetésével együtt.

A szakszolgálati egységszintű képzés időtartamát a szakszolgálati egységszintű képzési programban kell meghatározni. A megkövetelt szakismeretek felmérése megfelelő vizsgáztatással vagy folyamatos kiértékeléssel történik jóváhagyott vizsgáztatók vagy kiértékelő által, akiknek semleges és tárgyilagos döntést kell hozniuk. Ezért a nemzeti felügyeleti szakhatóságoknak a jelöltekkel szembeni tisztességes eljárás biztosítása érdekében a megfelelő fellebbezési eljárásokat kell kidolgozniuk.

C. RÉSZ

A LÉGIFORGALMI IRÁNYÍTÓK TOVÁBBKÉPZÉSÉVEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A légiforgalmi irányítók szakszolgálati engedélyeinek minősítéseinek és jóváhagyásainak az érvényességét jóváhagyott továbbképzésekkel kell fenntartani, ami a légiforgalmi irányító foglalkoztathatóságát biztosító képzést, felfrissítő tanfolyamokat, vészhelyzeti képzést és szükség esetén nyelvi képzést tartalmaz.

A továbbképzésnek elméleti és gyakorlati képzést is tartalmaznia kell, a szimulációs képzést is beleértve. Ennek a követelménynek a kielégítése céljából a képzés nyújtójának szakszolgálati egységszintű szakismereti rendszereket kell kidolgoznia, amelyeknek részletesen ismertetniük kell a megfelelő továbbképzés nyújtásához szükséges eljárásokat, személyzeti követelményeket és időigényt, és be kell mutatnia az oktatás tárgyát képező szakismereteket. Ezeket a rendszereket legalább három éves időszakonként felül kell vizsgálni, és jóvá kell hagyni. A továbbképzés időtartamát a szakszolgálati egységben dolgozó légiforgalmi irányító funkcionális szükségleteihez illesztve kell meghatározni, különös tekintettel a tervekben szereplő eljárások vagy berendezések változásaira, valamint az átfogó biztonsági követelményekre. Minden egyes légiforgalmi irányító szakismereteit legalább három évente megfelelő módon ki kell értékelni. A léginavigációs szolgáltató köteles gondoskodni olyan mechanizmusok kiépítéséről, amelyek garantálják a szakszolgálati engedélyek olyan tulajdonosaival szemben a tisztességes bánásmód alkalmazását, akiknek a jóváhagyásai érvényességét *nem lehetett meghosszabbítani*.

II. MELLÉLET

A NYELVISMERETTEL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A 8. cikk rendelkezéseiben a nyelvismerettel kapcsolatosan előírt követelmények mind a hivatalos kifejezés-tár használatát, mind a köznapi beszédképességet érintik. Az előírt nyelvismerettel kapcsolatos követelmények kielégítéséhez a szakszolgálati engedélyt megkapni kívánó jelöltnek vagy a szakszolgálati engedély tulajdonosának legalább az ebben a mellékletben alább található nyelvismereti értékelő táblázatban feltüntetett használható szint (4. szint) elsajátítását igazoló vizsgát le kell tennie.

A megfelelő beszédképességgel rendelkezőnek a következő követelményeket kell kielégítenie:

- a) hatékony kommunikáció mind a csak hallott (telefon/rádiótelefon) szövegek mind a szemtől-szemben helyzetekben;
- b) pontos és tisztán érthető kommunikáció általános, konkrét és munkával kapcsolatos témákban;
- c) megfelelő kommunikációs stratégiák használata üzenetváltásokban, valamint félreértések felismerése és megoldása (például az információ ellenőrzésével, megerősítésével vagy tisztázásával) általános vagy munkakörnyezetekben;